

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΥ

Το ευρώ δεν κάνει την Ευρώπη

► Του **ΠΕΡΙΚΛΗ ΚΟΡΟΒΕΣΗ**, perkor29@gmail.com

ΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ΒΡΕΙ δουλειά σαν μηχανοδηγός στο μετρό, θα πρέπει να ακολουθήσει επακριβώς τις οδηγίες και οι πιθανότερες για αυτοσχεδιασμούς είναι μηδενικές. Οποιας και αν είναι οι πολιτικές ή φιλοσοφικές του αντιλήψεις, δεν μπορούν να επηρεάσουν τη δουλειά του. Είτε είναι αναρχικός είτε φασίστας θα οδηγήσει το τρένο με τον ίδιο τρόπο, αν δεν θέλει να χάσει τη δουλειά του. Τα δρομολόγια είναι προκαθορισμένα και η μόνη ελευθερία που έχει είναι να ακολουθεί με ευλαβική πίστη τις οδηγίες. Αλλιώς τιτα απολύεται. Τηρουμένων των αναλογιών, κάπως έτσι είναι και οι «κανονικές» κυβερνήσεις που έχουν αποδεχτεί το μοντέλο του νεοφιλελευθερισμού, όπως αυτό καθιερώθηκε από τη «Συναίνεση της Ουάσινγκτον».

ΤΟ ΒΑΘΟΣ αυτής της συμφωνίας ήταν η κατάργηση της κοινωνίας των πολιτών και κατ'επέκταση της πολιτικής, που έπρεπε να βρει έναν νέο ρόλο. Η πραγματική εξουσία έγινε αόρατη. Αυτοί που αποφασίζουν για τις τύχες των λαών, δεν είναι πλέον οι κυβερνήσεις αλλά το διεθνοποιημένο κεφάλαιο μέσα από πανίσχυρους οργανισμούς, όπως η Παγκόσμια Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ. Ακόμα είναι οι κολοσσιαίες συμβάσεις, που επεξεργάζονται, εν κρυπτώ και παραβύστω, μέτρα που θα καθορίσουν τις τύχες και της Ευρώπης και του Ειρηνικού. Το δίκαιο της εταιρείας υπερισχύει του εθνικού Δικαίου. Τι χρειαζόμαστε πλέον μαρτύρων για να δούμε ποιος πραγματικά κυβερνάει;

ΤΙ ΡΟΛΟ ΠΑΙΖΟΥΝ για οι κυβερνήσεις; Να εξαφανίσουν κάθε λαϊκό κεκτημένο και να μετατρέψουν τους πολίτες σε μια άβουλη μάζα που να κλαίγεται με τη φτώχεια της και την ανεργία της και να παρηγοριέται με ό,τι πιο ασήμαντο έχει να της δείξει η TV. Τελικά ποιος είναι αυτός ο κυβερνητικός «τσελεμεντές» που είναι υποχρεωτικός για κάθε κυβέρνηση; Ας τον παραθέσουμε επιγραμματικά για να βοηθήσουμε τους νέους πολιτικούς, που είναι ευρωπαϊστές χωρίς να μιλούν καμιά ευρωπαϊκή γλώσσα και γνωρίζουν την Ευρώπη μόνο μέσα από οργανωμένα ταξίδια (και από εδώ κατάλαβαν τη σημασία του ευρώ). Το πρώτο πράγμα είναι η ελαχιστοποίηση του κράτους και η κατάργηση κάθε κοινωνικής πρόνοιας. Και αυτό σημαίνει δεκάδες χιλιάδες απολύσεις. Το δεύτερο είναι η απελευθέρωση των χρηματοπιστωτικών αγορών και του διεθνούς εμπορίου, που δρουν ανεξέλεγκτα. Είναι αυτό που λέει ο λαός

«μπίετε σκύλοι αλέστε και αλεστικά μη δώσετε». Μετά έρχεται η δημόσια κοινή περιουσία που πρέπει να δοθεί σχεδόν τσάμπα στους ιδιώτες. Και εδώ μπαίνει ένα ερώτημα. Π.χ. τα λιμάνια, το ηλεκτρικό, το νερό, τα αεροδρόμια, κάποια νησιά, περιοχές-φιλέτα είναι του κράτους ή του λαού; Όλα αυτά δεν προορίζονταν για το κοινό καλό; Με ποια χρήματα έγιναν; Μήπως είναι μια περιουσία αυτού του λαού που την καταλαμβάνει το κράτος, με το αζημίωτο βέβαια, αν σκεφτούμε τη συνομοταξία των ποικίλων «τσοχατζόπουλων»; Ακολουθεί η απορρύθμιση της εργασίας. Μπαίνεις στην αγορά όπως σε γέννησε η μάνα σου. Στην ουσία αυτό σημαίνει πως πιάνεις δουλειά σαν σκλάβος. Το αφεντικό σε πληρώνει όσα θέλει, όποτε θέλει, χωρίς ωράριο και δεν υπάρχει καμιά εγγύηση για την εργασία σου. Και εδώ καλούνται και οι επενδυτές. Αν το ωρομίσθιο στην Ελλάδα γίνει φτηνότερο από αυτό στο Μπανγκλαντές, θα μας προτιμήσουν γιατί θα γλιτώσουν το κόστος της μεταφοράς.

ΟΠΟΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ξεφύγει από αυτούς τους κανόνες την τρώει η αράχνη μαρμάγκα. Τα αόρατα και ορατά κέντρα εξουσίας δεν διαπραγματεύονται με αυτήν αλλά προσπαθούν να την ανατρέψουν. Και σε αυτόν τον θανάσιμο εναγκαλισμό έπεσε η κυβέρνηση Τσίπρα και έχασε πέντε πολύτιμους μήνες, κυβερνώντας με το πρόγραμμα Σαμαρά-Βενιζέλου. Στην καθημερινή ζωή του κόσμου τίποτα δεν άλλαξε. Πολλοί περίμεναν πως μια κυβέρνηση της Αριστεράς το πρώτο πράγμα που θα έκανε θα ήταν να ψήφιζε το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, που θα τη δέσμευε για μια τετραετία. Θα ακολουθούσε η κατάργηση των μνημονίων και θα έπαυε να εξυπηρετεί το χρέος, μέχρι να μάθουμε ποιο είναι το πραγματικό και ποιο το πλαστό. Θα πάγωνε όλες τις συμβάσεις των μνημονιακών κυβερνήσεων, μέχρι να δούμε ποιες έγιναν με διαφάνεια και προς το συμφέρον του Ελληνικού Δημοσίου. Και μετά να ηγηάναμε στις Βρυξέλλες. Σαν κύριοι, όχι σαν κλητήρες. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν είναι ακόμα γνωστά τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων. Αλλά η πεποίθησή μου είναι πως οι «εταίροι» μας με τις εδώ «εταίρες» τους θέλουν ανατροπή της κυβέρνησης. Και, στην καλύτερη περίπτωση, τον πλήρη εξευτελισμό της και την απόλυτη υποταγή της. Και οι μηχανισμοί για να ανατρέψουν εκλεγμένες «αιρετικές» κυβερνήσεις υπάρχουν και έχουν όνομα. Είναι η ΝΕΔ, το καινούργιο όνομα της πολιτικής CIA, που ανατρέπει κυβερνήσεις με λαϊκές κινητοποιήσεις και εξαγοράζοντας ΜΜΕ, δημοσιογράφους, πολιτικούς, μη κυβερνητικές οργανώσεις, συνδικάτα κ.λπ. -είδαμε τη δράση της τόσο στην Ανατολική Ευρώπη όσο και στη Λατινική Αμερική.